

strække sine Forbringinger videre end til respective 30 og 15 Aen. Det er væsentlig disse to Principer, der udgjøre Grundlaget for de Endringsforslag, der her forelægges, og den ærede Formand har allerede bemærket, at det vil afhænge af disse Forslags Vedtagelse eller Forkastelse, hvorvidt adskillige af de andre af mig stillede Endringsforslag, skulle komme under Afstemning eller ikke. — Der er endnu eet Forslag, jeg skal tillade mig at omtale, det er det, jeg har stillet til § 4. I denne Paragraph indeholdes, der nemlig de samme Betingelser for Bygninger, der ere bestemte til Opbevaring eller Tilberedning af Krudt eller Fyrværkerisager. Grunden til, at jeg har stillet dette Endringsforslag, er den, at der efter Udvalgets og min Opfattelse er en væsentlig Forskjel paa Brandfare ved Krudt og Fyrværkerisager. Det er ganske vist, at de sidstnævnte, da de bestaae af Krudt, kunne have en vis Tilbøielighed til at explodere, men det er ligesaa vist, at naar der kun er Spørgsmaal om enkelte Fyrværkerisager, da er den Skade, de kunne foranledige, ikke nær saa stor som den, der kan være Spørgsmaal om ved en Explosion af Krudt. Jeg maa derfor antage, at Bestemmelserne i Paragraphen ere meget strengere, end de behøve at være, med Hensyn til Fyrværkerisager, og aldeles utilstrækkelige med Hensyn til Krudt. Vi have af den Grund meent, at man kunde indskrænke sine Forbringinger med Hensyn til Afstanden fra 150 til 100 Aen, forsaavidt der er Tale om Fyrværkerisager, men derimod gjøre det afhængigt af Omstændighederne, navnlig af Justitsministerens Tilladelse, forsaavidt der er Spørgsmaal om Bygninger, hvis Bestemmelse er enten at opbevare eller tilberede Krudt.

K. Pedersen: Til § 6 har jeg i Forening med et andet æret Medlem (S. Andersen) tilladt mig at stille et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at Eierne af Bygninger, som nu ligge indenfor den i Lovbæftet saa at sige forbudte Grænse, altsaa ikke have den befalede Afstand, dog ikke skulle være forhindrede fra at udvide disse Bygninger, naar de finde det absolut nødvendigt. Saaledes, som Lovbæftet nu er, vil det, saavidt jeg formaaer at skjønne, ikke være muligt for en Mand at kunne

ombygge en af sine Bygninger, naar den ikke ligger i den befalede Afstand fra en anden Mand's Bygninger, og han er derved forhindret fra at opføre andre og hensigtsmæssigere Bygninger. Jeg kan i saa Henseende slutte mig til en Udtalelse af den ærede Rigsbogsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Jonnesbech); han sagde nemlig, at efter hans Formening burde man ikke opstille altfor strenge Forbringinger i en Brand-Politik. Dersom Lovforslagets § 6 ikke faaer den af os foreslaaede Tilføjning, troer jeg, at den vil blive temmelig streng, idet den vil forhindre en stor Deel Eiere fra at gjøre nogen som helst Forandring ved deres Bygninger. Man kan jo nok sige: ja, saa faaer de at flytte bort; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det ikke er saa let en Sag at flytte Bygninger bort; der hører noget Mere til, og jeg skulde derfor meget henstille til det ærede Thing at tage under Overveielse, om det ikke kunde finde sig foranlediget til at indsætte en saadan Tilføjning i Paragraphen som den af os foreslaaede.

S. M. Petersen: Det vil sees, at jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 6, som gjør en ikke ringe Forandring i Paragraphen; jeg troer imidlertid, at det af mig foreslaaede støtter sig paa Billighed. Jeg har tidligere gjort opmærksom derpaa, og det er derfor ikke noget Behageligt at gjentage det saa ofte; men jeg kan ikke andet end paa det Allerindstændigste opfordre det høitærede Thing til at gaae ind derpaa, thi det er ubilligt at udsætte saa mange fattige Familier for at blive huusvilde, i Tilfælde af at deres nuværende Boliger afbrænde, hvad der vil skee efter Udskiftets Bestemmelse, og det nytter ikke, man siger, at de kunne bygge paa det samme Sted efter en kostbarere Bygningsmaade, naar de ikke have Evne dertil. Det er ganske rigtigt, hvad jeg ogsaa tidligere har bemærket, at der ved en Lov søges tilveiebragt en bedre Bygningsmaade for de Landbygninger, som opføres i Fremtiden; men det er ikke rigtigt at sige til en Mand, at han paa ingen mulig Maade kan komme til at boe der, hvor han hidindtil har boet, undtagen han bygger over sin Evne. Det er allerede nu paa mange Steder vanffølgelig nok